

F. t. l. vedr. euforiserende stoffer m.v.

kunne anvendes ikke kun i førstegangstilfælde, som det sker i dag, men også i gentagelsestilfælde (andengangs- og senere gentagelsestilfælde) over for personer, som findes i besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug, når brugen af de euforiserende stoffer er udslag af en stærk afhængighed som følge af et længere- og vedvarende misbrug af euforiserende stoffer.

Lovforslaget indebærer endvidere, at det gennem en ny bestemmelse i straffeloven bliver strafbart for anholdte og fængslede personer uretmæssigt at besidde og for besøgende og andre udefrakommende personer uretmæssigt at medtage mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler. Det foreslås, at strafferammen fastsættes til bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Herudover indebærer lovforslaget, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om indsattes adgang til at medtage, besidde og råde over mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i kriminalforsorgens institutioner. Hermed vil det blandt andet være muligt at friholde visse typer af kommunikationsudstyr fra den nævnte kriminalisering.

Lovforslaget medfører også, at der indføres en særskilt hjemmel til at kunne foretage legemsundersøgelse over for sigtede, der er mistænkt for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse om straf for uretmæssigt at besidde eller medtage mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr i arresthuse og lukkede fængsler.

2. Skærpede bødestrafte for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug

2.1. Gældende ret

2.1.1. Efter lov om euforiserende stoffer straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning samt besiddelse af de farlige stoffer, som indenrigs- og sundhedsministeren ved bekendtgørelse bestemmer, skal være omfattet af loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 21. juli 1969 med senere ændringer.

Den gældende oversigt over euforiserende stoffer, der er omfattet af loven, fremgår af bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 med senere ændringer. Det fremgår af § 1 i bekendtgørelsen, at der ved euforiserende midler i bekendtgørelsen forstås de stoffer, vækster og droger, der er opført på de vedføjede lister A, B, C, D og E i bekendtgørelsens bilag 1. Som eksempler kan nævnes, at hash og heroin findes på liste A, der omfatter stoffer, der ikke må forefindes her i landet, mens kokain, amfetamin og ecstasy findes på

liste B, der omfatter stoffer, der kun må benyttes til medicinsk og videnskabeligt brug.

Efter straffelovens § 191 straffes den, som i strid med lovgivningen om euforiserende stoffer til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag eller under andre særligt skærpende omstændigheder overdrager euforiserende stoffer, med fængsel indtil 10 år. Angår overdragelsen en betydelig mængde særlig farligt eller skadeligt stof, eller har overdragelsen af et sådant stof i øvrigt haft en særlig farlig karakter, kan straffen stige til fængsel i 16 år.

2.1.2. Den gældende lov om euforiserende stoffer bygger på en betænkning fra 1953 om misbrug af euforiserende stoffer afgivet af et udvalg nedsat af Indenrigsministeriet (betænkning nr. 81/1953). Det blev under udvalgsarbejdet påpeget, at et besiddelsesforbud ville være af betydning for politiets arbejde med bekæmpelsen af det ulovlige salg af euforiserende stoffer, idet en sådan regel ville give politiet mulighed for at gribe ind over for personer, der må formodes at handle med euforiserende stoffer, uden at der dog i det enkelte tilfælde kan tilvejebringes tilstrækkeligt bevis herfor. Udvalget foreslog blandt andet på den baggrund et besiddelsesforbud.

På baggrund af betænkningen blev der i 1954 fremsat et forslag til lov om euforiserende stoffer. I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at et besiddelsesforbud vil give mulighed for at skride ind med passende reaktioner over for »eufomane, der henter deres forsyninger på den sorte børs«. Lovforslaget blev vedtaget som lov nr. 169 af 24. maj 1955. Der henvises til Folketingstidende 1954-55, Tillæg A, sp. 641.

2.1.3. Straffelovens § 191 blev indsat ved lov nr. 276 af 18. juni 1969. I forbindelse med forslaget til straffelovens § 191 blev det fremhævet, at man med lovændringen ikke tilsigtede nogen skærpelse af strafforfølgningen over for personer, der var omfattet af lov om euforiserende stoffer, jf. FT 1968-69, Tillæg A, sp. 2848.

Under behandlingen af lovforslaget havde Folketingets Retsudvalg lejlighed til at gøre sig bekendt med et udkast til et cirkulære fra Rigsadvokaten, hvor der var fastsat nærmere retningslinjer for den tiltalepraksis, der skulle følges for at sikre, at denne forudsætning blev opfyldt, jf. FT 1968-69, Tillæg B, sp. 2643.

Rigsadvokaten udsendte efter vedtagelsen af straffelovens § 191 cirkulære nr. 144 af 15. juli 1969 om forfølgningen af sager vedrørende overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer. Cirkulæret blev efterfølgende uddybet ved Rigsadvokatens cirku-